

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 64/11
13.10.2011. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. У.М, због кривичног дела ометања овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 3. у вези става 1. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз- 465/11 од 14.09.2011. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 5239/10 од 06.04.2011. године, у седници већа одржаној 13.10.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 465/11 од 14.09.2011. године подигнут против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 5239/10 од 06.04.2011. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Београду К. 1152/10 од 28.04.2010. године окр. У. М. оглашен је кривим због кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. тачка 6. у вези члана 113. у вези члана 30. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 10 година.

Одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца, окривљеног и његових бранилаца, Апелациони суд у Београду након одржаног претреса је пресудом Кж1 5239/10 од 06.04.2011. године, уважио жалбе окривљеног и бранилаца и преиначио првостепену пресуду у погледу правне квалификације дела и одлуке о казни, тако што је окр. У. М. огласио кривим због кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 3. у вези става 1. Закона о јавном реду и миру и осудио га на казну затвора у трајању од пет година и шест месеци, док је жалбе окривљеног и бранилаца у преосталом делу, као и жалбу јавног тужиоца одбио као неосноване и првостепену пресуду у непреиначеном делу потврдио.

Против пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 5239/10 од 06.04.2011. године Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз 465/11 од 14.09.2011. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП и повреде кривичног закона из члана 369. тачка 3. ЗКП, с предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев за заштиту законитости и утврди да је другостепеном пресудом повређен закон у корист окр. У. М.

Врховни касациони суд је поступио у смислу члана 422. став 2. и 3. ЗКП, а потом одржао седницу већа у присуству заменика Републичког јавног тужиоца Тамаре Мирковић, која је остала код навода из захтева и датог предлога, окр. У. М. и бранилаца адв. Ј. Т. и адв. И. В., који су предложили да се захтев одбије, па је пошто је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости подигнут и оценио наводе захтева, нашао:

Захтев је неоснован.

Према наводима из захтева Републичког јавног тужиоца другостепени суд је учинио битну

повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, јер је изрека пресуде противречна разлозима, у пресуди нису наведени разлози о одлучним чињеницама, дати разлози су у знатној мери противречни, а о одлучним чињеницама постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправа и записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника. Све то, према ставовима из захтева, имало је за последицу повреду кривичног закона у смислу члана 369. тачка 3. ЗКП, јер је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити.

Јавни тужилац види противречност изреке и разлога пресуде у томе што је у изреци пресуде наведено да је „окривљени са горећим делом упаљене бакље пекао оштећеног по телу ...“, док је у образложењу пресуде наведено да је оценом изведених доказа утврђено да је окривљени упаљеном бакљом пекао оштећеног, што је првостепени суд правилно утврдио из исказа оштећеног, сведока М. К, медицинске документације, вештачења и др, иако је првостепени суд из ових доказа утврдио да је окривљени пекао оштећеног по лицу и телу и да је хтео да му бакљу угура у уста.

По налажењу Врховног касационог суда, изрека другостепене пресуде у погледу одлучне чињенице да је окривљени оштећеног пекао по телу као и у погледу одлучне чињенице да окривљени није започео радњу гурања бакље у уста оштећеног, у потпуности је у складу са разлозима који су с тим у вези дати у другостепеној пресуди (странице 10, 13 и 14 образложења). С тога Врховни касациони суд овај навод захтева о противречности изреке и разлога пресуде оцењује неоснованим. У правилност чињеничног закључивања другостепеног суда овај суд се није могао упуштати јер би то значило испитивање чињеничног стања, на шта Врховни касациони суд није овлашћен, у смислу члана 419. ЗКП, осим у случају из члана 426. ЗКП и то када се код захтева подигнутог у корист окривљеног појави сумња у погледу истинитости одлучних чињеница, због чега није могуће одлучити о захтеву, што овде није случај.

Захтев за заштиту законитости неоснован је и у делу у коме јавни тужилац наводи да другостепена пресуда нема разлога о одлучним чињеницама, а да су дати разлози нејасни и у знатној мери противречни, као и да постоји знатна противречност између разлога пресуде о садржини исправа и записника и самих тих исправа и записника. При томе, тужилац у образложењу ових навода, у суштини износи чињенична питања и оспорава чињеничне закључке другостепеног суда о томе на који начин је оштећени задобио опекотине на лицу, на који начин је суд утврдио време трајања напада, како је могуће да за две секунде оштећени задобије повреде и по лицу и по леђима и лумбалној регији, затим оспорава оцену исказа оштећеног, налаза и мишљења вештака, исказа оштећеног, сведока М.К... .

Међутим, како је већ наведено, чињенично стање које је утврђено у редовном поступку, не може бити предмет оцене од стране Врховног касационог суда приликом одлучивања поводом захтева за заштиту законитости, чији је циљ, у смислу одредбе члана 419. ЗКП, испитивање повреда закона на које се јавни тужилац позива у захтеву.

По налажењу Врховног касационог суда, другостепеном пресудом, супротно наводима захтева, није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, у смислу напред изнетих навода захтева, јер је другостепени суд у образложењу пресуде одређено и потпуно изнео које чињенице и из којих разлога је узео као доказане или недоказане, дајући, при томе, врло детаљне разлоге за све чињеничне закључке, па дакле и разлоге о томе на основу којих доказа је утврдио начин на који је оштећени задобио повреде, време трајања напада, да окривљени није покушао да угура оштећеном бакљу у уста, као и о свим осталим битним чињеницама од значаја за постојање кривичног дела и кривице окривљеног.

Најзад, Врховни касациони суд оцењује неоснованим и наводе захтева о учињеној повреди кривичног закона из члана 369. тачка 3. ЗКП.

Из утврђеног чињеничног стања описаног у изреци и одговарајућим деловима образложења другостепене пресуде, по оцени Врховног касационог суда произилазе сва битна обележја кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 3. у вези става 1. Закона о јавном реду и миру, за које дело је окр. У.М. оглашен кривим другостепеном пресудом. С тим у вези другостепени суд је у пресуди дао врло јасне и детаљне разлоге, посебно разлоге за закључак да окривљени описаним радњама није остварио биће кривичног дела за које је оптужен и оглашен кривим првостепеном пресудом, већ кривичног дела из члана 23. став 3. у вези става 1. Закона о јавном реду и миру, за које дело је окривљеног огласио кривим.

Оценивши, из изнетих разлога, захтев за заштиту законитости у целини неоснованим, Врховни касациони суд је, на основу члана 424. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник

Председник већа

Драгана Вуксановић,с.р.

судија

Бата Цветковић,с.р.